

[Udenrigsministeren.]

kunne ingen steder holde. Den 4. oktober sagde han her i folketinget, at det, som var sket, var, at USA, vor allierede USA, havde kvalt Perus regering. Han sagde: mens vi står her og taler, kæmper studenter og andre imod juntaen i Peru og mod Danmark og andre NATO-lande, så længe de er stor-kapitalens allierede. Han sagde, at USA var direkte ansvarlig for dødsstødet mod Perus regering osv. Det var alt sammen forkert. Det var alt sammen løse påstande, alt sammen noget, der var uden for virkeligheden. Jeg synes i virkeligheden, at det ærede medlem skylder en undskyldning dels over for USA, hvis optræden kan stadig væk sætter på linje med overgrebet mod Czekoslovakiet og også gjorde det i dag i en urimelig agitation, dels over for folketinget. Jeg synes ikke, spalte 284 og 285 og 286 pynter i Folketingstidende. Det pynter ikke, når et æret medlem står op og fremsætter påstande med en sådan sikkerhed, som han gør det her, og det så viser sig, at de er så forkerte, som de vel kan være.

Jeg sagde altså noget om det i min redegørelse, men der var intet i hr. Sigsgaards indlæg, som antydede, at han trak dette tilbage, men der kom en ny spandfuld af løse påstande, der kom en ny agitation, og så kan det måske alligevel være, at det er meget godt, at spalte 284 og 285 og 286 er i Folketingstidende, for det kan jo være et læreeksempel på, hvor megen vægt man behøver at lægge på det ærede medlem hr. Sigsgaards udtalelser.

Den dagsorden, som det ærede medlem hr. Kjær Rasmussen har foreslået, og hvor han fortsatte, hvor hr. Sigsgaard slap, med variationer over det samme tema, må jeg også afvise; den undersøgelse, som nævnes, kan man jo sige at vi har sat i gang allerede, og vi har ikke noget ønske om, at der skulle fremstilles valgmuligheder, der skulle sendes ud til folkeafstemning.

Ministeren for nedrustningsspørgsmål (K. Helveg Petersen): Jeg kom i mit indlæg bl. a. ind på spørgsmålet om de midler, der anvendes til rustninger, kontra det, der ofres på nedrustningsbestræbelser, og hr. Per Hækkerup anholdt et af de udtryk, jeg anvendte i forbindelse med dette spørgsmål. Jeg sagde følgende: skal vi gøre op, hvad der

ofres i økonomisk og menneskelig anstrengelse for at hindre krig, bliver det til forsvindende lidt sammenlignet med, hvad der ofres på forberedelserne til krig.

Hr. Per Hækkerup mente, at udtrykket „forberedelse til krig“ var for stærkt. Det synes jeg ikke, når man holder sig sammenhængen klar og ser det i forbindelse med, hvad jeg i øvrigt var inde på. Det, der sker inden for de væbnede styrker jorden over, er jo, at de forbereder sig på at løse militære opgaver. De konkrete opgaver, de indkaldte stilles over for, øvelserne, de udfører, er forberedelser til kamp; det er baggrunden for det hele. At den politiske målsætning for os andre er at undgå, at færdigheden, der indøves, nogen sinde skal prøves, er en given sag, så derfor er jeg ikke i stand til at se, at jeg med den meget almene fremstilling, jeg gav, har slået mig selv for munden eller gjort noget andet slemt.

Hr. Stinus nævnte muligheden af, at folketinget får orientering om udviklingen inden for nedrustningsbestræbelserne; jeg vil gerne overveje, hvordan der på hensigtsmæssig måde kan skabes mulighed herfor.

Hr. Stinus opfordrede regeringen til fortsat at arbejde for, at traktaten om ikke-spredning af kernevåben undertegnes af de flest mulige stater. Vi har, som jeg har oplyst, rettet henvendelse til en række stater. Regeringen vil med stor opmærksomhed følge debatten i andre lande om undertegnelse og ratifikation af ikke-sprednings-traktaten, og vi vil i det omfang, vi kan under bilaterale kontakter og i internationale organer, søge at skabe forståelse for betydningen af, at så mange lande som muligt snarest tilslutter sig traktaten.

Hr. Stinus bad mig uddybe de tanker, der ligger bag ved resolutionsforslaget om registrering af våbenoverførsler. Forslaget går, som jeg nævnte, ud på, at generalsekretæren skal indhente medlemslandenes stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt de er villige til at påtage sig en forpligtelse til at lade al import og eksport registrere, og det gælder både konventionelle våben og krigsmateriel. Endvidere skal de tage stilling til, hvorvidt generalsekretæren kan bemyndiges til at indsamle og offentliggøre oplysninger om sted-fundne overførsler. Jeg vil gerne sige om dette forslag, at det jo ikke er noget stort skridt, men vi håber netop derfor, det skulle